

Látogatás Déván, Böjte Csabánál

A Helyiipari és Városgazdasági Dolgozók Szakszervezete 2000 Nógrád megyei területi alapszervezete hagyományaihoz híven 2014 szeptember végén kezdte tervezni szolidaritási munkáját, amikor többen úgy gondoltuk, talán az idén próbáljunk meg egy nagyobb akcióba fogni mint az előző években. Megkerestük a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezetének Nógrád megyei szervezetét, hogy segítse munkánkat és közös felhívást adtunk ki az alapszervezeteink felé.

■ Gyűjtési akciót indítottunk a *Böjte Csaba* ferences rendi szerzetes által létrehozott Szent Ferenc Alapítvány támogatására. Úgy gondoltuk, hogy a gyermeknevelő szervezet által felkarolt árva, félárva, utcára kitétt vagy éppen a szülő által a kólosorba adott gyermekek támogatása még ennyi munkát.

Nagyon sok jó érzésű emberrel találkoztunk akik támogattak, de sok családban is volt részünk. Kitartó munkánk eredményeként komoly adományt sikerült összegyűjteni, ezúton is szeretnénk megköszönni az adományozó magánszemélyeknek, munkálatóknak, vállalkozóknak, szervezeteknek a támogatást.

Tartós élelmiszereket, ruhaneműket, írószereket, ágyneműt, háztartási kisgépeket, könyveket, játékokat adományoztak. Több vállalkozó segítségével komplett számítógépet tudtunk összerakni, volt aki bútorral, szőnyeggel támogatta a gyűjtést.

Ez év november 18-án reggel indul-

tunk el Salgótarjánból. Hosszú és fáradtságos utunk volt. Késő este, már sötétben érkezünk meg Dévára, ahol a vendégfogadás – így hívják, aki a vendégeket várja – egy 8 éves kislánnyal jött elélnk, s úgy üdvözöltek, mintha régi, jó ismerősök lennénk. Fáradtan fekdüdtünk le, tele várakozással a következő

„A szeretet olyan, mint a gyógyszer, nem jutalom. Nem annak kell adni, aki megérdemli, hanem annak, akinek szüksége van rá.”

nappal kapcsolatban.

Amikor felébredtünk, megpillantottuk Déva várát. Csodálatos látvány volt.

Nagy élmény volt az érdeklődő, kedves, mosolygós óvodás gyermekek egy csoportjával való reggeli. Ezt követően lepakoltuk az

adományt, amellyel nagyon nagy örömet szereztünk az átvevő igazgatónőnek, tanároknak. Mindenki elmondhatatlan szeretettel vett körül bennünket. Éreztük ezekben a borzasztóan nehéz körülmények között élő emberekben a feltétel nélküli szeretet minden jelét.

Az ebéden már nagyobb gyerekekkel együtt vettünk részt, ahol a román televízió készített felvételt az alapítványról. Ezt követően jött a nagytalálkozás Böjte Csaba testvérrel. Több mint egy óras beszélgetést folytattunk, mindhármunk számára életre szóló találkozás volt. Lenyűgözött közvetlensége. Évtizedek óta türelemmel, sok-sok lemondással, végtelen szeretettel végzi munkáját. Minden betérőt köszönt, megvendégel, ételt ad. Adni képes és adni tud abból is, amiből a legkevesebb van, de adni tud bőségesen szeretetet mindenkinek.

Részt vehettünk meghívására Szászvárosban a Szent Erzsébet búcsún, majd az azt követő agapén.

Együtt utaztunk vissza Dévára és útközben mindenféle témáról beszélgettünk. Kért minket, hogy tolmácsoljuk hálás köszönetét mindazoknak, akik adományukkal megajándékozták a gyermekeket és segítik az alapítvány munkáját. Hazaérve meglátogattunk egy családot, együtt elfogyasztottunk az általunk vitt tortát és szép estét töltöttünk a gyerekekkel.

Mindhármunk részére életre szóló élményeket jelentett ez a rövid, de nagyon tartalmas nap, amit együtt tölthettünk el Böjte Csaba testvérrel, a személyzettel és a gyerekekkel.

Másnap reggel indultunk hazafelé, útközben még mindig a történet hatása alatt voltunk, hol csendben, hol megbeszélve, az eseményeket.

Közel a karácsony és amikor az embernek igazi karácsonyfa áll az otthonában, alatta az ajándékokkal, semmi sem tűnik túl szomorúnak vagy túl reménytelennek. Valahogy azt érezzük, hogy a világban mindig marad fény és remény. Szerencsés, akinek van valakije, akivel megoszthatja ezt az élményt.

Csaba testvér karácsonyfája alatt mindig sokan vannak, éppen ezért van és lesz fény és remény a gyermekek számára.

Szabó Márta Katalin
Krenács Erzsébet
Vass Zoltán